ZAPOVJEDNIK VJERNIKA ALI IBN EBU TALIB

Pregled života Zapovjednika vjernika Alija, mir neka je na nj

Hazreti Ali, mir neka je na nj, rođen je 17. redžeba trideset godina nakon „godine slona“ unutar same Ka'be. Njegova majka zvala se Fatima bint Esed, a otac Ebu Talib. Šehadet je dosegao 21. noći ramazana 40. godine nakon Hidžre u gradu Kufi. Njegov plemeniti kabur nalazi se u časnom Nedžefu. Ali, mir neka je na nj, ovaj posebno osjetljivi period oblikovanja ličnosti, odgoja i duhovnog profiliranja proveo je u hazreti Muhammedovoj, blagoslov i mir neka je na nj i njegove, kući, pod njegovim odgojem i staranjem. Islamski historičari u vezi s tim bilježe: Jedne godine Mekku pogodi velika oskudica. Ebu Talib, Poslanikov amidža, imao je u tovrijeme brojnu obitelj i velike troškove. Hazreti Muhammed, blagoslov i mir neka je na nj, i njegove, predloži Abbasu, svom drugom amidži i jednom od najbogatijih ljudi među Hašimijama, da obojica uzmu u svoju kuću po jedno od Ebu Talibove djece, kako bi umanjili Ebu Talibove izdatke. Abbas se složi, pa skupa otiđoše Ebu Talibu, iznosoše mu svoj prijedlog i Ebu Talib prihvati. Naposljetku, Abbas povede svojoj kući Džafera, a hazreti Muhammed, blagoslov i mir neka je na nj i njegove, Alija. Ali, mir neka je na nj, živio je u Poslanikovom domu do Objave i bio je prvi koji ju je potvrdio i prihvatio Poslanika. Poslanik islama, blagoslov i mir neka je na nj i njegove, nakon što je uzeo sebi Alija, mir neka je na nj, rekao je: “Odabrao sam onoga koga je Bog odabrao za mene.” Budući da je hazreti Muhammed, blagoslov i mir neka je na nj i njegove, nakon smrti Abdul-Mutaliba odrastao u Ebu Talibovoj kući i pod njegovim starateljstvom, htio je da odgajanjem jednog njihovog djeteta uzvrati Ebu Talibu i njegovoj ženi Fatimi bint Esed na pažnji koju su mu poklonili, pa je među njihovom djecom odabrao Alija, mir neka je na nj. Za svog halifata, Ali, mir neka je na nj, ukazao je na ovaj period svog odgoja u hutbi poznatoj kao Kasi'a, rekavši:

“Znate doista mjesto moje u Poslanika Božijeg – mir i blagoslovi Božiji neka su na nj i porodicu njegovu! – s obzirom na srodstvo vrlo blisko i na položaj poseban. Kada bijah dijete, uzeo me je u okrilje svoje. Običavao me je privijati na grudi svoje i stavljati me pored sebe u postelji svojoj, primicati tijelo svoje blizu moga, te mi omogućavati da mirišem miomiris njegov. Običavao je sažvakati nešto, pa mi onda to davati, zalogaj po zalogaj... A ja sam ga slijedio poput devčeta koje slijedi trag majke svoje. Svaki dan mi je pokazivao, u obliku znamenja, neke od osobina svojih i naređivao mi da ih slijedim.”

Drugi period Alijevog, mir neka je na nj, života jeste razdoblje od početka objave do selidbe u Medinu, i taj period trajao je trinaest godina. Ovo razdoblje u Imamovom životu obuhvata niz njegovih blistavih napora i veličanstvenih djela poduzetih na putu napretka islama, djela kakva se u historiji islama ne mogu pripisati nikome osim njemu. Prvo što u ovom razdoblju služi na ponos Aliju, mir neka je na nj, jeste njegovo prvenstvo u prihvatanju islama. Odnosno, da kažemo ispravnije, on je uvijek i ispovijedao islam budući da je Ali, mir neka je na nj, od djetinjstva bio monoteista i nikada se nije uprljao idolopoklonstvom,te tako pod islamom ovdje podrazumijevamo zakrenutost od idolopoklonstva (što nije slučaj sa ostalim Poslanikovim ashabima).
Prvenstvo u prihvatanju islama vrijednost je koju ističe Kur'an časni koji kaže da oni koji su prvi prihvatili islam kod Boga uživaju osobitu vrijednost:

“I oni prvi – uvijek prvi! Oni će Allahu bliski biti..."

Alijev, mir neka je na nj, život od Hidžre do Poslanikove smrti obilovao je burnim događajima, a njegova ogromna odanost pokazala se naročito na bojnom polju. Poslanik islama, blagoslov i mir neka je na nj i njegove, nakon preseljenja u Medinu vodio je dvadeset i sedam bojeva sa mušricima, židovima i pobunjenicima, a Ali, mir neka je na nj, učestvovao je u dvadeset i šest tih bitaka, i izostao je samo iz bitke na Tebuku, i to zbog osobitih uvjeta koji su u tom trenutku vladali. Naime, postojala je opravdana bojazan da će munafici u Poslanikovom odsustvu napraviti kakvu smutnju u sjedištu islamske vlasti, te je Ali zato, po Poslanikovom, blagoslov i mir neka je na nj i njegove, naređenju ostao u Medini...